

Resolució 336/2019, de 6 de juny

Número d'expedient de la reclamació: 313/2019

Administració reclamada: Departament de Territori i Sostenibilitat. Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Pla de gestió dels dissolvents d'una empresa.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: Si l'Administració no disposa de la informació sol·licitada amb anterioritat al 2007, i justifica jurídicament aquest fet, materialment és impossible satisfer el contingut de la Reclamació. Tal com afirma l'article 2.b LTAIPBG, transcrit al fonament jurídic anterior, informació pública és la que està en poder de l'Administració; per tant, si no està en poder de l'Administració (i és el cas de la reclamada anterior al 2007), no és informació pública i, per tant, no pot ser objecte del dret d'accés. Les raons d'aquesta desestimació són tant clares, per una altra banda, que no tindria cap sentit iniciar el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant, perquè objectivament no hi ha res que pugui ser objecte de mediació. Per tant, i pels motius que s'acaben d'indicar, també és procedent descartar el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.

Paraules clau: Generalitat. Periodista. Informació ambiental. Plans. Emissions. Reclamació contra lliurament parcial. Règim jurídic d'accés. Informació inexistent. Mediació. No procedeix la mediació.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 22 de maig de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 313/2019, presentada contra el Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 22 de març de 2019 la persona reclamant demana la informació següent: *Vull conèixer el pla de gestió de dissolvents de l'empresa Silvalac, situada al costat del terme municipal dels Pallaresos, des de l'any 2000 fins a l'actualitat. Això inclou saber quina quantitat de dissolvents s'han emès a l'aire com a emissions difuses en relació amb l'entrada de dissolvents a la planta i quina quantitat d'aquests dissolvents que feia servir Silvalac recuperava l'empresa, un cop utilitzats per a la seva activitat, des de l'any 2000 fins a l'actualitat.*
3. La Reclamació presentada el 22 de maig de 2019 indica que el Departament de Territori i Sostenibilitat només li ha facilitat informació des de l'any 2007, quan la demanava des del 2000.

4. El 23 de maig de 2019 la GAIP comunica la Reclamació al Departament de Territori i Sostenibilitat i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà el Departament en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
5. El 5 de juny la GAIP rep l'informe del Departament i còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació. Segons l'informe del Departament, la sol·licitud d'informació s'hauria tramitat de conformitat amb la Llei 27/2006, d'informació ambiental. Hauria facilitat la informació sol·licitada de què disposa des de l'any 2007, perquè la normativa que és d'aplicació per a la recollida d'aquest tipus de dades no va entrar en vigor fins aquell any, fet que argumenta jurídicament de forma detallada. També acredita haver justificat jurídicament a la persona reclamant el fet que només li proporcionava informació per a partir de l'any 2007.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afageix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. L'Administració ja havia facilitat la informació sol·licitada

Els antecedents posen de manifest que el Departament de Territori i Sostenibilitat ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada que està en el seu poder i justifica jurídicament el fet que només disposi d'aquesta informació a partir del 2007. Per la seva banda, la persona reclamant posa com a únic motiu de la seva Reclamació la constatació de què ha rebut la informació sol·licitada des de 2007, quan la demanava des del 2000.

Si l'Administració no disposa de la informació sol·licitada amb anterioritat al 2007, i justifica jurídicament aquest fet, materialment és impossible satisfer el contingut de la Reclamació. Tal com afirma l'article 2.b LTAIPBG, transcrit al fonament jurídic anterior, informació pública és la que està en poder de l'Administració; per tant, si no està en poder de l'Administració (i és el cas de la reclamada anterior al 2007), no és informació pública i, per tant, no pot ser objecte del dret d'accés.

La resolució del Departament de Territori i Sostenibilitat que el 6 de maig de 2019 dona resposta a la persona reclamant a la seva sol·licitud d'informació del 22 de març del mateix any ja li indica clarament que només disposa d'informació a partir del 2007 i li justifica jurídicament que no en disposi d'abans. Es tracta, per tant, d'una resolució adequada a l'ordenament jurídic, fins al punt que la Reclamació no exposa cap consideració que en qüestioni la legalitat, ja que es limita a demanar quelcom que la resolució del Departament li ha indicat clarament que no existeix.

Davant d'aquestes circumstàncies, la Reclamació ha de ser desestimada, perquè té per objecte una resolució administrativa correcta des del punt de vista jurídic i demana una informació que ja se li ha justificat adequadament que no existeix i que jurídicament no té perquè existir.

Les raons d'aquesta desestimació són tant clares, per una altra banda, que no tindria cap sentit iniciar el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant, perquè objectivament no hi ha res que pugui ser objecte de mediació. Per tant, i pels motius que s'acaben d'indicar, també és procedent descartar el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 6 de juny de 2019, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 313/2019 perquè la resolució impugnada és adequada a l'ordenament jurídic i demana una informació que no està en poder de l'Administració.
2. Descartar el procediment de mediació demanat per la persona reclamant, perquè objectivament no hi ha res que pugui ser objecte de mediació.
3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 313/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.